

tisk betydning har. Det skyldes at der for øjeblikket ikke findes nogen kommunale begravelsespladser og kun meget få, der tilhører trossamfund, og bestemmelsen omfatter alene de ikke-medlemmer, der bor i *det sogn*, hvor der er en sådan begravelsesplads. Bestemmelsen kan endvidere forekomme diskriminerende og bidrager samtidig til at udhule den stilling, folkekirken kirkegårde har som samfundets almindelige begravelsespladser. Bestemmelsen er derfor overflødig og kan dermed ophæves. Ophævelsen af bestemmelsen vil naturligvis ikke ændre ved, at der kan fastsættes forskellige takster for medlemmer og ikke-medlemmer.

Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.1.

Til § 4

Til nr. 1

Der er tale om konsekvensændringer som følge af afskaffelsen af præstegårdskassen, jf. ophævelsen af § 1, stk. 3.

Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.4.1.

Til nr. 2

Ændringen af overskriften til kapitel 1 er en konsekvens af, at præstegårdskasserne nedlægges som selvstændige kasser, jf. § 4, nr. 2.

Der henvises endvidere til de almindelige bemærkninger afsnit 2.4.1.

Til nr. 3

For at lette de administrative omkostninger skal hvert menighedsråd kun bestyre en kasse med ét budget og ét regnskab.

Ved ophævelsen af § 1, stk. 2, afskaffes muligheden for, at et menighedsråd, der bestyrer flere kirker, kan oprette en kasse for hver kirke.

Ved ophævelsen af § 1, stk. 3, nedlægges præstegårdskasserne som selvstændige kasser. Budgettet for præstegårdskassen fastsættes i dag af menighedsrådene på et fællesmøde efter indhentet udtalelse fra præstegårdsudvalget. Budgettet fastsættes inden for den af provstiudvalget fastsatte rammebevilling og bevilling til anlægsudgifter. Ved nedlæggelsen af præstegårdskassen som en selvstændig kasse føres præstegårdens budget og regnskab i en af pastoratets kirkekasser.

Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.4.1.

Til nr. 4

Økonomilovens § 2 har både efter den gældende og efter den foreslåede bestemmelse ikke til formål at fastlægge, hvad menighedsrådet skal, men afgrænse, hvad menighedsrådet må bruge kirkekassens midler til. Det ændrede affattelse tager som noget nyt udgangspunkt i de formål, der er for menighedsrådets virksomhed.

Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.5.1.

Den foreslåede bestemmelse i § 2, stk. 1, nr. 1, i lov om folkekirkens økonomi, om udgifter vedrørende den kirkelige virksomhed i sognet:

Dette omfatter kirkens hovedformål: først og fremmest enhver udgift knyttet til sognets gudstjenester, men også den kirkelige undervisning – konfirmationsforberedelse, dåbsoplæring, kirkehøjskole, studiekredse mv. – og menighedsplejen, samt udgifter til formål, der udgør nødvendige forudsætninger for, at disse aktiviteter kan finde sted, så som bygninger og medarbejdere. Betraget som udgiftsarter er der tale om drifts- og anlægsudgifter vedrørende kirkebygning, eventuel sognegård samt præstegård(e), lønudgifter til kirkefunktionærer og eventuelle lokalt finansierede præster samt øvrige driftsudgifter i forbindelse med kirkelige aktiviteter.

Det vil ikke være ønskeligt at give en mere præcis definition af »kirkelige virksomhed«, »det kirkelige liv« eller »kirkelige formål«. Der er store forskelle i opfattelsen af, hvilke aktiviteter der kan betegnes som »kirkelige«, og som det enkelte menighedsråd dermed kan finansiere af kirkekassen, og det er ikke hensigten med ændringen at begrænse det kirkelige livs mangfoldighed. Afgrænsningen bør således fortsat være overladt til det enkelte menighedsråd under tilsyn af de stedlige kirkelige tilsynsmyndigheder, provstiudvalget og stiftsøvrigheden, jf. menighedsrådslovens § 45. Menighedsrådets afgørelse skal bygge på en konkret vurdering af, om det pågældende formål kan siges at virke til fremme af det kirkelige liv på stedet.

Udgiftsformålet skal ifølge sagens natur være folkekirkeligt. Det er endvidere fortsat ikke hensigten, at der skal kunne ydes tilskud til landsdækkende kirkelige organisationer som sådan, men alene til sådanne organisationers lokale virksomhed. Den eneste undtagelse hertil er (i henhold til nr. 6) muligheden for tilskud til Danske Sømands- og Udlandskirker (DSUK). Dette skyldes, at DSUK har aktiviteter rettet mod kirkelig betjening i form af f.eks. gudstjenester og kirkelige handlinger for folkekirkemedlemmer fra sognet, som opholder sig i udlandet.